

Landskap: Skåne Upptecknare: Thore Brogårdh Halland
Härad: V. Göinge Berättare: Adolf Kristensson Vittsjö
Socken: Vittsjö Berättarens yrke: f. d. lantbrukare
Uppteckningsår: 1963 Född år 1875 i Vittsjö

Fattare. s. 1.

Vargar. s. 1.

Snapphanar. s. 1.

ACC. N:R M. 16389:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

"En gång för länge sedan kom det några tattare till en gård i Simon-
torps by i Osby. De ville låna hus över natten, och det nekade man
dem inte, även om de var illa sedda gäster. På morgonen, när de
skulle fara därifrån, kom tattarkvinnan in till bonden och sa:

- Jag hör att vargarna tyder ida.

Med det där menade hon att vargarna tjuter idag

- Jaså, svarade bonden. Nå vad säger de då?

- Jo, att idag skall de ha Simontorpa Ryttershäst till frukost.

Nu hände det sig faktiskt, att när drängen på gården skulle leda
ut husarhästen, slet denna sig lös och galopperade iväg mot skogen
till. Strax efter kom en flock vargar springande, och en av dem
hoppade upp och hängde sig fast om hästens hals och bet den i stru-
pen, tills den föll död ned på marken. Därmed gick också tattarkvinnans
spådom i uppfyllelse. Detta skall ha hänt för mer än hundra år se-
dan, efter vad jag har hört det berättas.

Uppe i Lilla Frösboholma här i Vittsjö socken fanns det många snapp-
hanar förr, och det uppkom tråkigheter i samband med gränsstrider.
Därför brukade man kalla byn för 'Lilla Helvete', och det namnet
har hängt vid långt in i vår tid. Längre tillbaka kallade de gamla
byn för 'Häled' till skillnad för Stora Frösboholma. Med snapphanar-
na har det också följt en del sägner.

Sålunda berättades det, att den sista snapphanen här i Vittsjö skulle
ha tagit sin tillflykt till en ö, som ligger strax utanför Skansen.
En dag kom det en man, som hette Johannes, från Emmaljunga, eller om
det var Högholma vill vara mig osagt. Han skulle ivarjefall ha varit
på väg till kyrkan, och som man på den tiden gick beväpnade, hade
Johannes sin flintlåsabössa med sig. När han kom vid Skansen, fick
han syn på snapphanen ute på ön. Han lade an och sköt. Med ett väl-
riktat skott träffade han snapphanen. Efter den där bravaden fick
han namnet Bössa-Johannes, och hans dotter kallades för Bössa-Bengtän.

+

13/8-63